

JESUS CHRIST SUPERSTAR V HUDEBNÍM DIVADLE KARLÍN

„MÍT RÁD BLIŽNÍHO SVÉHO,
CO NA TOM JE TAK ZLÉHO ?“

Tak tahle slova a snad i další k zamyšlení mohli slyšet ti z řad žáků 8. a 9. třídy, kteří se zúčastnili zájezdu na večerní představení muzikálu či spíše rockové opery JESUS CHRIST SUPERSTAR v Hudebním divadle v Karlíně v pátek 17. května 2019. A věřím, že nelitovali. Důkazem budiž páry rozzářených dětských očí po skončení tohoto více než dvouhodinového hudebně-dramatického opusu.

Některým z účastníků možná mohlo představení přijít příliš hlučné, možná někteří nebyli na takový typ divadelního představení zvyklí, ale byli včas varováni. Pravda, o klasickém divadelním kusu typu velkého Williama či Josefa Kajetána nemohlo být ani řeči. Elektrická kytara hned na úvod, bicí, dechová sekce, rocková rytmika a rockový projev všech herců-zpěváků nenechaly nikoho na pochybách, že půjde o poněkud hlučnější zážitek.

Velmi stručně z historie muzikálu: vznikl už v roce 1969, z obav před reakcí církve vzniklo nejdříve klasické gramofonové album a teprve následně bylo dílo provedeno na jevišti londýnského West Endu a později na Broadwayi v New Yorku. Poté procestovalo bez nadsázky takřka celý svět. V Česku měl muzikál premiéru v r. 1994 v pražském divadle Spirála, představení mělo 1280 repríz a navštívilo jej přes 850 000 diváků. Několik let jej také úspěšně uvádělo Městské divadlo Brno.

Lze si také stáhnout hodně dobré filmové zpracování J.CH.S. z roku 1973 amerického režiséra Normana Jewisona o partě hipíků, co přijíždějí do pouště sehrát posledních třicet dní Kristova života. Odehrají to, pak to zase zabalí a odjedou pryč. Aby režisér dosáhl nadčasovosti biblického příběhu, používá rekvizity typické pro moderní dobu: římsí vojáci jsou vyzbrojeni samopaly, ve filmu se jako černé Jidášovo svědomí objeví tanky a letadla, kupčící v chrámu nabízejí jakékoli zboží, od kulometů přes pohlednice až po lásku, Pilát Pontský si chrání zrak slunečními brýlemi... Film doporučuji, opravdu stojí za zhlédnutí, vlastní názor na něj si pak divák může udělat sám.

Ale vraťme se ještě ke karlínskému představení. Skvělá a srozumitelná Máří Magdalena v podání Bary Basikové. Její mužští partneři však za ní trošku pokulhávali, zejména v první kratší části představitel Ježíše (Noid Bárta) a hlavně Jidáše až příliš tlačili na pilu na úkor srozumitelnosti zpívaného textu. Druhá polovina představení však byla v tomto směru o poznání lepší, vyvrcholila pak dechberoucími scénami bičování a ukřižování Ježíše, scénami, které snad žádného diváka nenechaly chladným. Celkový zážitek umocňovaly i nádherné interiéry pseudobarokní budovy HDK se svojí neopakovatelnou atmosférou, jakýmsi svým geniem loci.

„MÁ SNAD VĚTŠÍ SMYSL ZEMŘÍT, NEŽ ABYCH DÁL ŽIL ?
VRÁTÍ SE PAK MEZI LIDI TO, O ČEM JSEM SNIL ?“

Jsem pevně přesvědčen, že se dětem představení líbilo, závěrečné a dlouhotrvající standing ovation je toho snad pádným důkazem, a že nelitují nemalé finanční částky investované do tohoto kulturního podniku. Chci také věřit, že alespoň někteří z nich se krátce zamysleli nad myšlenkovým posláním tohoto díla, nad takovými pojmy, jako je přátelství, zrada, svědomí, sebeobětování, pomoc bližnímu svému...

A co ty, i když jsi teprve žákem základní školy, co si o tom myslíš ty? Je učení toho muže stále živé a aktuální i dnes? Má co říci dnešnímu modernímu člověku žijícímu v moderní době 21. století? Nebo snad měl Jidáš pravdu a lidé, kteří mají rádi bližního svého jsou dnes považováni za prostáčky, ne-li rovnou za hlupáky?

„SVOJÍ SMRTÍ, KRISTE, NAVŽDY REKORDY JSI ZLOMIL,
CHTĚL JSI ZEMŘÍT DOBROVOLNĚ, NEBO TO BYL OMYL?“

Všem účastníkům patří můj velký dík, osmáci a devátáci, byli jste SKVĚLÍ. Snad se vám představení líbilo víc, než chutnaly burgery v bufáčku na Florenci.

Napsal: Mgr. Lubomír Major